

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: **Martina Pechová**

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **Učitelství pro 2. st. ZŠ**

Datum odevzdání posudku: 20. 5. 2009

Recenzent diplomové práce

Mgr. Tomáš Vránek

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomantka Martina Pechová je absolventkou oborů Čj a Hv, proto propojení obou oborem třetím, muzikoterapií (dále MT), se může jevit ideálním završením studijního úsilí. Skryté záludy této kombinace však spočívají ve faktu, že MT je u nás oborem mladým, populárním, avšak ještě „neusazeným“. Vždyť Česká muzikoterapeutická asociace jako člen konfederace světové vznikla teprve nedávno a nyní mají její pracovní komise teprve definovat MT jako profesi v edukační a klinické praxi. Rozhodne-li se diplomantka učinit MT tématem své diplomové práce (dále DP), měla by si především ujasnit *svou* vlastní orientaci v problematice.

Očekával bych, že si Martina Pechová spíše zvolí MT celostní, zaměřenou na rozvoj osobností žáků a jejich tvořivosti v rámci výuky na ZŠ. Zřejmě však skutečnost, že vedoucí DP byla Mgr. Beníčková, Ph.D., zabývající se problémy speciální pedagogiky, předurčila směr diplomantčina úsilí. Pro DP to ovšem znamenalo zařadit kompilační exkurz ze specifického oboru v takovém stupni, se kterým se v běžné výuce na ZŠ nesetkáváme. Proto je také významná část diplomového úkolu obrácena k ZŠ *praktické*, dříve známé pod poněkud dehonestujícím názvem *zvláštní*. Diplomantka se věnovala po řadu týdnů individuálním muzikoterapeutickým cvikům s úsilím vpravdě sysifovským. Je jistě obtížné dělat z takové práce obecné závěry. A i když na str. 63 Martina Pechová uvádí, že jejím záměrem „není validní výzkum“, shrnutí větou „cvičení jsou uskutečnitelná v praxi a lze je využít ve výchovně vzdělávacím procesu“ (str. 109) je na závěr vysokoškolského studia poněkud chabé. A ještě pár faktických poznámek: V dějinném přehledu MT (str. 6-14) vypadla jména R. Steinera a C. Orffa, ač na str. 23 jsou v podkapitole pedagogických směrů citováni. Takto se zdá, že se o MT v Německu začalo jednat až v r. 1953 na území tehdejší NDR.

Problémem kompilativních částí bývá pojmová neujasněnost. Naznačit citátem skutečnost a nevědět si dál rady co s ní, vidíme na str. 35 v posledním odstavci o příčinách specifických poruch učení, které jsou pro českou odbornou veřejnost „dosud neakceptovatelné“. Bez dalšího komentáře. V praktické části DP bych po uvedených kazuistikách očekával analýzu situace z hlediska vhodnosti využití některých v textu hojně uvedených MT technik. Místo toho následuje *Návrh cvičení* (kap. 4.3.) bez udání důvodů. Diplomantka ani neuvádí co vše převzala z metodické příručky Beníčkové a Vilímka, kterou cituje v úvodu DP. Jestliže téměř vše, pak úkol Martiny Pechové spočíval pouze v mechanickém provádění cvičení v příručce popsaných. A tak k největším kladům předložené práce patří její formální úprava.

Orientovat se v MT není lehké a vybrat si svůj směr vyžaduje léta praxe. Martina Pechová učinila na této cestě první krok, i když zatím poněkud nejistý. Bude-li svůj zájem cílevědomě rozvíjet, budou z něho profitovat jak její žáci, tak i kolegové z pedagogického sboru v jejím budoucím zaměstnání.

Diplomovou práci Martiny Pechové doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: velmi dobře

podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 20. 5. 2009

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------